

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXIX. De VVolfframmo Abbate pe S. Ottonem instituto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Eo tempore Canonicus quidam Ecclesiæ S. Iacobi, VVichodo nomine, orationis causa beatum visitans Aegidium, reliquias magnificas, id est, pollicem eius comparauit; quæ pius Otto ab eodem sagaciter impetratum altario S. Aegidij cum aliis multiplicibus reliquiis inclusit, Ecclesiamque solenniter dedicans, memoriam eius per omnem locum celebriorem, quam eatenus fuisset, instituit. Hospitalè autem cum eadem Ecclesia primum quidem Gumponi Decano S. Iacobi commisit; postea verò, mediante beatæ memoriæ VVolfraimo, decimo huius loci Abbate, sancto Michaëli cum omnibus pertinentiis suis contradidit. De quo amabili & reuerendissimo huius loci Abbate dignum est aliqua literis mandare. quia in ingressu eius, Domino largam suæ benedictionis copiam infundente, locus hic iam panè in omni religione collapsus, noua & mira interioris disciplinæ, & exterioris profectus sumpsit incrementa.

*De Wolframo Abbate per S. Ottonem
instituto.*

CAPVT XXIX.

Hic enim VVolfraimus ex prouincia Bauarorum, nobili & religiosa ortus parentela, Babebergensi Ecclesiæ in schola Christi educandus sub ordine canonico traditus; ubi diuinâ præuentus gratiâ, in tenerâ adhuc ætate, sitibundo pectore hauriebat fluenta doctrinâ, ac de die in diem sapientiæ maturitate & elegantiam morum proficiens inter suos Collegas pulcherrimus processit. Siquidem paternæ iustitiæ fortitudo, & maternæ pietatis imago euidentius in eo apparebat iuxta Apostoli dictum:

Quod si radix sancta, & rami.

Et hic quidem sub venerabili Ruperto, septimo Babebergensi Episcopo: postmodum autem cum annos viriles attigisset ætatis, à pio Ottone primicerius factus, auctorabili sagacitate,

*Abba.
VVolfraimus
Abbas S. Michaelis ex Ba-
uaria oriundus.*

Rom. II.

gacitate, velut alter Ioseph, curam totius administrabat Episcopatus. Nihil erat in omni Ecclesiastica dispensationis negotio, quod non eius nutu & arbitrio disponeretur.

Sed cum Deus omnipotens statum monasticae religionis, qui sub Domino Gumboldo nono huius loci Abbate ad nihilum redactus erat, per ministerium reuerendissimi Patris Wvolfraami reparare, & nouo Hirsaugiensium Ordine ad meliora prouehere dignatus esset, eundem saepe dictum saepiusque dicendum sapientem architectum corporalis aegritudinis molestia perculis sicque naufragosis mundi abruptum fluctibus ad portum quietis aduexit, castraque militiae spiritualis intrare compulit. Nam cum periculoso colli tumore aliquandiu laborasset, iuxta beati Iob sententiam; *terrebus me per somnia, & per visiones horrore concuties*; quibusdam sagacioribus de familia eius, nocturna visione apparuit culmen domus eius repentino lapsu corruere, domumque con fractam dissipari, illisque inter se hoc musitantibus, & mortem Domini sui praesagire affirmantibus; ipse pater amabilis hoc rumore puerfactus est, & internum iudicem hoc verberare ad meliora se vocantem in spiritu humilitatis & animo contrito sequi deliberauit.

*Qua occasione
Wvolfraamus
factus sit Monachus.*

* *Pompis.*

*Iob. 5.
1. Reg. 2.
Isa. 53.*

Itaque disposita domo sua, & solerter praecauens insidias amicorum, & propinquorum a bono eum proposito reuocarententiam, clamat utino tempore, montem S. Michaelis adscendit, ubi veterem deponens hominem cum * pompis, quibus ornatior aliis incedere solebat, exuuiis, Deo se ipsum hostiam acceptabilem obtulit, & sanctae conuersationis habitum voluntaria paupertate suscepit. Cum ergo praecipis obediens Euangelicis, cruce sua flagrantissimo corde elata, Dominum secutus fuisset, sine mora verus ille medicus, qui *percutit & sanat, occidit & viuificat, quiq; languores nostros tulit, & agrotationes portauit*, infirmitati eius medelam solita pietate adhibuit, ut ipse primum corpore & meate sanatus, multis postmodum spirituali magisterio salutem operaretur animarum.

Eo

Eo tempore piissimus pater Otto in Carinthia morabatur; & cum reuersus, quæ circa intimum dispensatorem suum gesta erant, audisset, plurimum in Christo exhilaratus est, licet in administratione publicorum negotiorum grandi solatio destitutus esset. Et accersito eo ad familiare colloquiũ, de statu suo paterna dulcedine requisuit: & si consuetudine quã inuenerat, contentus esse vellet? Sed ille vir sagacis animi, distortam & pænè nullam hinc monasticæ religionis disciplinam in breui deprehenderat; & se ad perfectiora tendere, nè in vacuum curreret, respondit. Quo audito, Pastor mitissimus Otto feruori eius admodum congratulatus, ad Hirsaugiense Cœnobiũ, in sacro tunc spiritualis Ordinis rigore celeberrimum, quantocyus eum cum xeniis honorabilibus destinavit: eò quod & ipse ibi peculiariter notus esset, ob frequentes illò transmissas elemosynas. Vbi summo cunctorum exceptus tripudio, tum pro sui reuerentiã; tum etiam pro amore pij Ottonis loco tantæ venerationi habitus est, vt etiam post modicum, transcensis aliis Officiorum gradibus, Prioratus honore sublimari mereretur.

*Quomodo S. Otto
suo conuersio-
nem S. VVolf-
rami acceperit.*

*VVolframus
Hirsaugiens
mittitur.*

Fit Prior.

Aderat iam tempus miserendi: quia prospexerat de excelso sancto suo Dominus, vt locum hunc, Montem scilicet S. Michaëlis, diu à spiritualium profectuum germine arefcentem, nouis supernæ gratiæ stillicidiis irroraret, per beatissimum Patrem Ottonem, qui velut aurora pulcherrima, & lucifer matutinus, ad discutiendas & illuminandas priscæ conuersationis caligines calitùs effulfit. Nam cum se totum ad dilatandam eius gloriam, qui eum glorificauerat, & spectabilem præ aliis Coëpiscopis suis fecerat, præparasset, hinc præcipuè, tanquam in ipso capite, religionis monasticæ normam propagare curauit, vt postmodum & aliis, quæ ædificare proposuerat, Cœnobiis, larga benedictio ex huius fontis vbertate proflueret. Ad quod opus diuinum nullus sibi fidelior, nemo sibi viuisus est aptior hoc, de quo loquimur seruo Dei VVulframo, quem dudum in actiua vita sagacissimum nouerat, & nunc in contemplatiua vita audierat.

b 2

Itaque

*Euocatur
VVulframus
Hirsaugia, cum
quinq; aliis
fratribus.*

Itaque missa ad Hirsaugiam fida satis legatione, tam eum, quam & alios quinque Fratres religione & omni scientia eximios impetrauit; licet cuncti abscessum dilecti Patris VVulframi molestissimum, & pænè importabilem sibi censerent. Sed nihil erat, quod non pij Ottonis reuerentia & eleemosynarum largitas apud eos obtineret.

* Sillus.

Veniente igitur eo, absens erat Episcopus: ideoque in Saxonia apud * Curtes Episcopales Mochelen & Schidingen residens, aduentum eius prætolabatur. Postmodum autem, cum reuersus de Carinthia piissimus pater Otto, voti se compotem factum apud Hirsaugiam cognouisset, Deo gratias egit, dilectum sibi VVulframum, ac si è cælo transmissus esset, omni paternæ benignitatis affectu suscepit: & per occultos internuncios primo Seniores, deinde omnem S. Michaëlis congregationem admonuit, vt suæ utilitati per omnia confulentes, in electione Venerandi Patris VVulframi vnanimiter concordarent. Cumque diuina præueniente gratiâ, hoc, vt desiderabat, obtinuisset, vberiores ei, à quo bona cuncta procedunt, laudes exsoluit; statimque in vigilia Palmarum, assumptis Maioribus & Prælati Ecclesiæ, montem S. Michaëlis, magna spiritualis gaudij alacritate plenus, ascendit; vbi in Conuentu publico Dominus Gumboldus ad pedes Episcopi procidens, vltroneam curæ Pastoralis abdicationem fecit; iam senio longinquo se fessum, & ad hanc minus, idoneam protestatus imbecillitatem suam. Beatus ergo Pontifex receptam ab eo curam Pastoralem, mox reuerendo Patri VVulframo assignauit; ipseque Gumboldus in electione eius primus acclamauit, & ex hoc in remotiorem cellam deputatis sibi duobus ministris, & quibuscunque necessariis, secessit.

*S. Otho monet
Monachos S.
Michaëlis vt
in Abbatem
VVulframum
eligant.*

*S. Otho conse-
crat Abbatem
VVulframum.*

Itaque electione Canonica reuerenter satis & vnanimiter facta, pius Otto, moræ impatiens, sequenti die, id est, 18. Cal. April. solenniter eum ante consecrationem Palmarum ordinauit; & ex eo ad statum loci intus & exterius renouandum mirificè totum se accinxit; Primumque abolito communi fratrum consensu vetusto & remisso ordine *Amerbacensium*, nouum & religione plenum ordinem *Hirsaugiensium* instituit.

*Hirsaugiensis
disciplina in
Montem S. Mi-
chaëlis intro-
ducitur.*

Deinde

Deinde paucitatem Fratrum Deo militantium corde tenus dolens, & crebras in conspectu Domini supplicationes pro hoc cum elemosynarum largitate profundens, religiosos viros, & tam diuina quàm seculari scientia ornatos omnimodis hic aggregare studuit. Nec prius ab hoc cœpto destitit, quàm de exiguo numero, vltra septuagenarium multiplicatos videre meruit: quod ipsius literis declaratur, quæ in hunc se modum habent.

70. incola Monasterij S. Michaelis.

De literis consolatorijs Abbatibus monasteriorum per eum fundatis missis.

CAPVT XXX.

Otto, Dei gratia, Babebergensis Ecclesiæ minister humilis, venerabili fratri *Epistola S. Othonis ad varios Abbates.* VVulframo Abbati Cœnobij S. Michaelis, VVigand Tharisiensi, Baldevvino Bantzensi, Eggehardo Vraugiensi, Imbriconi Michelueldensi, VValchuno de Entsdorff, Eriboni de Pruveningen, Friderico de Gengenbach, Eberhardo Scuturenfi, Ottoni Steinensi, Lingero de Regenstorff, Ingrammo de Arnolstein, Præposito de Clunicken, Præposito de Hosterhouen, & omnibus sub ipsis piè conuersantibus, salutem & perseuerantem in Dei voluntate famulatum.

b 3

Cùm